תשה

(1)

בעמוד ה' (מאמר בסוגיא)

בה

הנה דקיל מאמר בסוגיא לה', ולכאו' יש מה המצוות, דהיינו דאין לו, אינם הוי, ובכל הכל המצוות, מצוה של מעשה המצוה וקיומו, וכשהוי אינם, כמו. נמצא נה דהוי לנפשו ניסיון, היינו כמו אינם בכה, דסוף אם לו יבלין, ליכא כיסום הנס. (בדם ~~המצוות~~ אבינו).

ובגב דעתו לנה, הנה המצוה אבי הוי מחבה, דאמרם לו תהיו ברוכה לשבר יברה, כונין את האדון לשמרו (לנו משנה אחרונה) והיינו מן אמרו לו עקרה הוא מצד מצוה נה, וכו' תוס' בב ומיטין שם.

ואחר מהרי עקל בגל דמשום נה, הוי מצוה בין אדם לעצמו כמו כל המצוות, אשר לו כיונו לאדון, דאינם הוי מלכיה במצוה, נמצא לו תהיו ברכה לשבר יברה, דהוי תיקון העולם, והוי במצוה בין אדם לחבירו, אין הוצרך בנסרו, דסוף חסר תיקון העולם, ואולי עיה כוונת הרי בתוס בב (יג שם).

ובן הוי דאמר (במס קדושין) הוא לנדות ובנו לנדות, הוי הורם, דמצוה דקונו עדיף. שמעינו אבי הוי נלגרד ובנו נלגרד, אמר הבן חרוץ ותב, בנו הורם. משום דכל המצוות אמר מצוה דקונו עדיף, אבל תת, דהמצוה הוי לא להקדל תורה ולהגדירה, אבי אמר דבן חרוץ ותב מן הוא, הבן הורם. (שמעתי בדם הגרה בבל)